

Τρίτη, 13 Νοεμβρίου 2001

12. Υπηρεσίες κοινής ωφέλειας στην Ευρώπη

A5-0361/2001

Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με την ανακοίνωση της Επιτροπής «Υπηρεσίες κοινής ωφέλειας στην Ευρώπη» (COM(2000)580 – C5-0399/2001 – 2001/2157(COS))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής (COM(2000)580 – C5-0399/2001),
- έχοντας υπόψη το άρθρο 36 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με την πρόσβαση στις υπηρεσίες γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος,
- έχοντας υπόψη τα άρθρα 2, 5, 16, 73, 81, παράγραφος 3, 86, 87, 88 και 295 της Συνθήκης ΕΚ,
- έχοντας υπόψη τα προηγούμενα ψηφίσματά του, ιδίως δε το ψήφισμα της 17ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με την ανακοίνωση της Επιτροπής για τις υπηρεσίες κοινής ωφέλειας στην Ευρώπη (COM(1996)443 – C4-0507/1996⁽¹⁾) και της 18ης Μαΐου 2000, σχετικά με την ανακοίνωση της Επιτροπής που αφορά πρόταση οδηγίας για τροποποίηση της οδηγίας 80/723/ΕΟΚ για τη διαφάνεια των οικονομικών σχέσεων μεταξύ των κρατών μελών και των δημοσίων επιχειρήσεων (SEC(1999)404 – C5-0102/2000 – 2000/2065(COS)⁽²⁾),
- έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Νίκαιας σχετικά με τις υπηρεσίες κοινής ωφέλειας και της δήλωσης για τις υπηρεσίες δημόσιου συμφέροντος, της 11ης Δεκεμβρίου 2000,
- έχοντας υπόψη την ακρόαση που διεξήχθη στην Επιτροπή Οικονομικής και Νομισματικής Πολιτικής στις 6 Μαρτίου 2001 σχετικά με το ως άνω θέμα,
- έχοντας υπόψη το άρθρο 47, παράγραφος 1, του Κανονισμού του,
- έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Οικονομικής και Νομισματικής Πολιτικής καθώς και τις γνωμοδοτήσεις της Επιτροπής Πολιτισμού, Νεότητας, Παιδείας, Μέσων Ενημέρωσης και Αθλητισμού, της Επιτροπής Απασχόλησης και Κοινωνικών Υποθέσεων και της Επιτροπής Βιομηχανίας, Εξωτερικού Εμπορίου, Έρευνας και Ενέργειας (A5-0361/2001),

- A. εκτιμώντας ότι οι υπηρεσίες κοινής ωφέλειας πρέπει να θεωρούνται ως τμήμα του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Προτύπου,
- B. εκτιμώντας ότι η πολιτική ελευθέρωσης διαφόρων υπηρεσιών κοινής ωφέλειας μπορεί να έχει επιπτώσεις τόσο θετικές όσο και αρνητικές για τον πολίτη-χρήστη και ότι λόγω του γεγονότος αυτού η πολιτική αυτή απαιτεί ακριβή και συγκρίσιμη αξιολόγηση της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών προτού περάσουμε σε νέα στάδια ελευθέρωσης,
- Γ. εκτιμώντας ότι, σύμφωνα με το άρθρο 16 της Συνθήκης ΕΚ, οι υπηρεσίες κοινής ωφέλειας στην Ευρώπη αποτελούν σημαντική προτεραιότητα στην Κοινότητα και διαδραματίζουν ουσιαστικό ρόλο για την προώθηση της κοινωνικής και της περιφερειακής συνοχής,
- Δ. εκτιμώντας ότι σύμφωνα με το άρθρο 36 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης αναγνωρίζεται και κατοχυρώνεται η πρόσβαση σε υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος, όπως αυτή ρυθμίζεται από τις εθνικές νομικές διατάξεις και συναλλακτικά ήθη σε συμφωνία με τη Συνθήκη ίδρυσης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, προκειμένου να προωθηθεί η κοινωνική και εδαφική συνοχή της Ένωσης,
- Ε. εκτιμώντας ότι, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ, εναπόκειται, υπό ορισμένες προϋποθέσεις που καθορίζονται αυστηρά από τις κοινοτικές διατάξεις, στα κράτη μέλη και στις τοπικές αρχές τους, να ορίζουν τις εκάστοτε υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος και τον πλέον ενδεδειγμένο τρόπο διαχείρισης,
- ΣΤ. εκτιμώντας ότι η ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς έχει τονώσει τον ανταγωνισμό μεταξύ των δημοσίων και των ιδιωτικών επιχειρήσεων και ότι συνεπώς είναι σημαντικό και ορθό να εφαρμόζονται επί ίσοις όροις και αποτελεσματικά οι κανόνες του ανταγωνισμού,

⁽¹⁾ EE C 14 της 19.1.1998, σ. 74.

⁽²⁾ EE C 59 της 23.2.2001, σ. 238.

Τρίτη, 13 Νοεμβρίου 2001

- Ζ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου (Corbeau) της 9ης Μαΐου 1993 και «Δήμος Almelo» της 17ης Απριλίου 1994, διευκρινίζουν τους όρους υπό τους οποίους ορισμένα αποκλειστικά δικαιώματα που έχουν παραχωρηθεί σε μία υπηρεσία κοινής ωφέλειας μπορούν να εξαιρεθούν των κανόνων ανταγωνισμού·
- Η. εκτιμώντας ότι σύμφωνα με το άρθρο 295 της Συνθήκης ΕΚ, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να τηρεί ουδέτερη στάση όσον αφορά στα διάφορα ιδιοκτησιακά καθεστώτα,
- Θ. εκτιμώντας ότι οι δημόσιες επιχειρήσεις καθώς και οι επιχειρήσεις στις οποίες εκχωρούνται ειδικά ή αποκλειστικά δικαιώματα σύμφωνα με το άρθρο 86, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ ή οι οποίες αναλαμβάνουν την παροχή υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος σύμφωνα με το άρθρο 86, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ, αποτελούν σημαντικό παράγοντα της οικονομίας στην Κοινότητα και στα κράτη μέλη,
- Ι. εκτιμώντας ότι η καθιέρωση του ενιαίου ευρωπαϊκού νομίματος και η προϊούσα παγκοσμιοποίηση θα εξακολουθήσουν και στο μέλλον να απαιτούν την ενιαία εφαρμογή του δικαίου περί ανταγωνισμού στην Ευρωπαϊκή Ένωση για την αποτροπή ή την αντιμετώπιση διασυννομιών στρεβλώσεων του ανταγωνισμού,
- ΙΑ. εκτιμώντας ότι ο ορισμός και η διαμόρφωση των υπηρεσιών κοινής ωφέλειας παραμένει κατ' αρχήν στην ευθύνη των κρατών μελών στο κατάλληλο επίπεδο, με παράλληλη τήρηση της ενιαίας εφαρμοστέας νομοθεσίας για τις κρατικές ενισχύσεις, την οποία διασφαλίζει η εποπτεία μέσω της Επιτροπής υπό τον έλεγχο του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,
- ΙΒ. εκτιμώντας ότι η ανέλιξη των υπηρεσιών κοινής ωφέλειας που θα στηρίζεται στο πρότυπο της κοινωνικής οικονομίας της αγοράς, πρέπει να αποτελέσει τον πυρήνα της ευρωπαϊκής οικονομικής, δημοσιονομικής και κοινωνικής πολιτικής,
- ΙΓ. εκτιμώντας ότι είναι η συμμόρφωση με την πρόβλεψη περί υπηρεσιών κοινής ωφέλειας στις υποψήφιες προς ένταξη χώρες καθώς και οι διαδικασίες ανάπτυξης τους, είναι θέμα σημαντικό που πρέπει να ληφθεί υπόψη στην πορεία των ενταξιακών διαπραγματεύσεων,
- ΙΔ. εκτιμώντας ότι ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί στη συμμόρφωση με την ειδική κατάσταση στην ύπαιθρο (κοινωνικά ασθενείς περιοχές, απομακρυσμένες περιοχές, κ.λπ.),

Ι. Προσέγγιση των υπηρεσιών κοινής ωφέλειας στην Ευρωπαϊκή Ένωση

1. σημειώνει την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τις υπηρεσίες κοινής ωφέλειας και ασπάζεται την άποψη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ότι αυτό «που πρέπει να θεωρείται ως υπηρεσία κοινής ωφέλειας και ο τρόπος διαχείρισής της είναι ζητήματα που αποφασίζονται πρωτίστως σε τοπικό επίπεδο» και ότι στους ευρωπαίους πολίτες πρέπει να παρέχονται οι υπηρεσίες κοινής ωφέλειας υψηλής ποιότητας σε προσιτή τιμή και όταν το καθιστά αναγκαίο η κοινωνική κατάσταση, δωρεάν·
2. καλεί την Επιτροπή να πραγματοποιήσει όσο το δυνατόν συντομότερα συγκεκριμένη και συγκριτική αξιολόγηση της πραγματικής επιπτώσεως της πολιτικής ελευθέρωσης των υπηρεσιών κοινής ωφέλειας προτού να προχωρήσει σε νέα στάδια ελευθέρωσης·
3. εγκρίνει την επιλογή της Επιτροπής να αποτελέσει η διαδικασία του Κάρντιφ τακτικό πλαίσιο αξιολόγησης της λειτουργίας των υπηρεσιών γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος στην ενιαία αγορά·
4. επισημαίνει ότι οι υπηρεσίες του γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος πρέπει να διασφαλίζουν την ισότιμη πρόσβαση, ασφάλεια εφοδιασμού, συνέχεια, υψηλή ποιότητα και δημοκρατική νομιμότητα·
5. υποστηρίζει τον κοινό στόχο των αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων, καθώς και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, να μεριμνήσουν ώστε η εφαρμογή του δικαίου περί ανταγωνισμού στις υπηρεσίες κοινής ωφέλειας να οδηγήσει σε μεγαλύτερη προβλεψιμότητα και ενίσχυση της ασφάλειας δικαίου·
6. ζητεί από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Laeken να υποστηρίξει σε πλαίσιο Επιτροπής την πρόταση οδηγίας-πλαίσιο σχετικά με τους στόχους και τους τρόπους διοργάνωσης των υπηρεσιών κοινής ωφέλειας βασιζόμενο στο άρθρο 95 της Συνθήκης ΕΚ· η οδηγία αυτή θα έπρεπε να δημιουργήσει το νομικό πλαίσιο που θα εγγυάται τη διάθεση των υπηρεσιών κοινής ωφέλειας στους πολίτες, ιδίως κατ' εφαρμογήν του άρθρου 16 της Συνθήκης ΕΚ·

Τρίτη, 13 Νοεμβρίου 2001

7. αναμένει κατά συνέπεια από την Επιτροπή η οδηγία-πλαίσιο, να καθορίσει τις κοινές αρχές, στις οποίες βασίζονται οι υπηρεσίες κοινής ωφέλειας, και μάλιστα σε ένα ενδεδειγμένο επίπεδο επικουρικότητας· να καθορίσει και να διατυπώσει τις κοινές αρχές μιας δημοκρατικής και διαφανούς ρύθμισης· να διασφαλίσει μία ενεργό συμμετοχή των πολιτών και χρηστών στη διαδικασία για τον ορισμό, εκτίμηση και αξιολόγηση των συμβάσεων, και θεσμοθετήσει μία κοινή πλουραλιστική διαδικασία αξιολόγησης·
8. καλεί την Επιτροπή να εξασφαλίσει τη συνέπεια μεταξύ των αρχών που θεσπίζονται στην οδηγία-πλαίσιο και των διατάξεων για τους επιμέρους κλάδους που ήδη έχουν εγκριθεί·
9. παρατηρεί ότι, μετά την πρώτη, ακόμη ανολοκλήρωτη, φάση υλοποίησης της εσωτερικής αγοράς που προϋπέθετε το άνοιγμα των εθνικών δικτύων στον ανταγωνισμό, η Ένωση εισέρχεται στη δεύτερη φάση κατά την οποία η ανάπτυξη των διασυνοριακών ανταλλαγών και η συγκρότηση φορέων και πανευρωπαϊκών δικτύων υπαγορεύουν να ορισθούν επακριβώς οι αρμοδιότητες και οι ευθύνες στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τους τομείς κοινής ωφέλειας·
10. υπενθυμίζει ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στη Λισσαβόνα έθεσε ως στόχο να αναδείξει την Ευρωπαϊκή Ένωση στην πιο δυναμική οικονομική ζώνη του κόσμου, διαπιστώνει δε ότι τούτο προϋποθέτει την επιβράβευση των καινοτόμων δυνάμεων και του πλούτου ιδεών όλων των οικονομικών φορέων της αγοράς·
11. υπενθυμίζει ότι είναι απαραίτητος και χρήσιμος ο αποτελεσματικός έλεγχος των κρατικών ενισχύσεων υπό τον όρο ότι θα είναι προσαρμοσμένοι στις ανάγκες και χαρακτηριστικά της κοινής ωφέλειας·
12. διαπιστώνει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δικαιούται να ελέγχει τις καταχρηστικές πρακτικές μόνο με το στόχο να καθορίσει εάν στοιχειοθετείται σοβαρή παραβίαση του εγγυημένου σε όλους τους πολίτες της Ένωσης θεμιτού ανταγωνισμού, σε ολόκληρο το έδαφος της ΕΕ και ταυτοχρόνως με διασυνοριακές επιπτώσεις·
13. τονίζει τη σημασία των μη κερδοσκοπικών οργανώσεων ως οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών (εργασία με εθελοντές, όχι επιδίωξη κέρδους, προσίτη στον πολίτη μορφή οργανώσεως, όχι ιδιοκτησίες) ως τρίτου πυλώνα παράλληλα με την αγορά και το κράτος και επισημαίνει τη σημασία τους για την ικανότητα οργανωμένης αυτοβοήθειας των πολιτών·
14. τονίζει περαιτέρω ότι σημασία έχει η τήρηση των προτύπων ποιότητας, η δημοκρατική ευθύνη, οι προσιτές τιμές, η αειφόρος ανάπτυξη και όχι ποιος φορέας παρέχει τις υπηρεσίες κοινής ωφέλειας, αλλά το να βελτιωθεί η ποιότητα και η αποτελεσματικότητα, η ασφάλεια και συνέχεια του εφοδιασμού να χρησιμοποιούνται ως κριτήρια ανάθεσης συμβάσεων, χαιρετίζει δε την ανακοίνωση της Επιτροπής ότι αυτή δεν προτίθεται να θέσει όρους σχετικά με το αν οι υπηρεσίες κοινής ωφέλειας θα παρέχονται από δημόσιες ή ιδιωτικές επιχειρήσεις·
15. διαπιστώνει ότι οι ευρωπαϊκές Συνθήκες συνάδουν με αμφότερους τους στόχους, καθώς αφενός ωθούν την Ένωση και τα κράτη μέλη προς μια πολιτική υγιούς ανταγωνισμού και αφετέρου υπογραμμίζουν την αναγκαιότητα της διασφάλισης της πρόσβασης σε υπηρεσίες γενικού ενδιαφέροντος·
16. διαπιστώνει ότι ως υπηρεσίες κοινής ωφέλειας νοούνται γενικά οι σημαντικές για την καθημερινή ζωή του ανθρώπου υπηρεσίες, ήτοι μεταξύ άλλων, μεταφορικές, ταχυδρομικές, τηλεπικοινωνιακές, εκπαιδευτικές, νοσοκομειακές, κοινωνικές υπηρεσίες, υπηρεσίες αποχέτευσης και αποκομιδής απορριμμάτων, ύδρευσης και ενεργειακού εφοδιασμού, ιδίως ηλεκτροδότησης·
17. εκκινεί από το γεγονός ότι η πολιτική ανταγωνισμού της Επιτροπής θα συμμορφωθεί με το άρθρο 151 της Συνθήκης ΕΚ και ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θα καταβάλει κάθε προσπάθεια προκειμένου να λάβει υπόψη της τα πολιτισμικά συμφέροντα των κρατών μελών και να συνεκτιμήσει τις ιδιαιτερότητες του πολιτισμικού τομέα και την ποικιλομορφία του·
18. υπενθυμίζει ότι σύμφωνα με το άρθρο 16 της Συνθήκης, στην Κοινότητα και στα κράτη μέλη εναπόκειται να καθορίζουν τα καθήκοντα και την παροχή των υπηρεσιών γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος, και συνεπώς, να επιβάλλουν στους παρόχους υπηρεσιών, τόσο του δημοσίου όσο και του ιδιωτικού τομέα, υποχρεώσεις παροχής υπηρεσιών, υπό συνθήκες που τους επιτρέπουν να εκπληρώνουν την αποστολή τους·
19. υπογραμμίζει τη σημασία αξιόπιστων συνθηκών παροχής υπηρεσιών κοινής ωφέλειας υπό βάσιμες προϋποθέσεις (υψηλή ποιότητα, εκτεταμένη διαθεσιμότητα, βέλτιστες τιμές, κοινωνική ισορροπία και διαρκής ασφάλεια του εφοδιασμού)·
20. τονίζει ότι πολλές υπηρεσίες κοινής ωφέλειας μπορούν να εξασφαλίζονται υπό συνθήκες δίκαιου ανταγωνισμού, και υπογραμμίζει ότι, στο πλαίσιο αυτό, οι ιδιωτικές όσο και οι δημόσιες επιχειρήσεις πρέπει να τυγχάνουν κατ' αρχήν ίσης μεταχείρισης·

Τρίτη, 13 Νοεμβρίου 2001

21. θεωρεί ότι η συνυπευθυνότητα των ιδιωτικών και δημοσίων φορέων για τις ΥΚΩ πρέπει να αποσαφηνιστεί επίσης στο πλαίσιο των εργασιών σχετικά με την κοινωνική ευθύνη των επιχειρήσεων που έχει εγγραφεί στην ευρωπαϊκή κοινωνική ατζέντα όπως αποφασίστηκε στη Νίκαια·
22. διαπιστώνει ότι οι υπηρεσίες γενικού συμφέροντος μπορούν να παρέχονται κατά βέλτιστο τρόπο προς όφελος των πολιτών εφόσον καθορίζονται δημοσίως και σαφώς και πληρούν κριτήρια οικονομικής απόδοσης· σε περίπτωση που οι υπηρεσίες αυτές αφορούν οικονομικές δραστηριότητες, πρέπει, κατ' αρχήν, να παρέχεται σε κατά το δυνατό πολλούς υποψήφιους μέσω δημόσιας διαδικασίας υποβολής προσφορών, η δυνατότητα να εκτελούν τις υποχρεώσεις αυτές ανταγωνιστικά·
23. παρατηρεί ότι, εάν οι δημόσιες αρχές των κρατών μελών επιβάλλουν υποχρεώσεις υποχρεώσεων παροχής υπηρεσιών στις επιχειρήσεις και τους χορηγούν χρηματικές αντιστάθμισεις από δημόσια κεφάλαια έναντι της επιβολής αυτής της υποχρέωσης, τούτο δεν συνιστά ενίσχυση εφόσον το ύψος της αντιστάθμισης δεν υπερβαίνει το απαιτούμενο για την ισορρόπηση της επιβάρυνσης που οι δημόσιες αρχές έχουν επιβάλει·
24. χαιρετίζει το γεγονός ότι η Επιτροπή τάσσεται υπέρ της παροχής κατά το δυνατόν ολοκληρωμένων υπηρεσιών κοινής ωφέλειας και κατά την υλοποίηση αυτού του στόχου αναγνωρίζει την αρχή της επικουρικότητας και την ελευθερία, υπό ορισμένους όρους, των κρατών μελών όσον αφορά στον ορισμό και στον έλεγχο των υπηρεσιών κοινής ωφέλειας·
25. υπενθυμίζει ότι οι τοπικές αρχές πρέπει να διατηρήσουν το δικαίωμα ελεύθερης επιλογής του τρόπου διαχείρισης των υπηρεσιών κοινής ωφέλειας για τις οποίες έχουν την ευθύνη δυνάμει των διατάξεων των αντιστοίχων κρατών μελών τους, και ότι η ελευθερία αυτή περιλαμβάνει το δικαίωμα να χρησιμοποιηθεί η άμεση διαχείριση ή η κατ' ανάθεση διαχείριση των υπηρεσιών αυτών· τονίζει πάντως ότι όταν μια τοπική αρχή αποφασίζει να καταφύγει στην κατ' ανάθεση διαχείριση των υπηρεσιών κοινής ωφέλειας για τις οποίες είναι αρμόδια, υποχρεούται να καταφεύγει συστηματικά σε διαδικασίες δημοπράτησης στο πλαίσιο του ανταγωνισμού, σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο· τονίζει επίσης ότι οι φορείς που διαχειρίζονται τις υπηρεσίες κοινής ωφέλειας υπό μορφή άμεσης διαχείρισης δεν πρέπει να είναι σε θέση να κατακτήσουν τις εξωτερικές αγορές που βρίσκονται έξω από τα εδαφικά όρια δραστηριότητάς τους χωρίς όμως τούτο να αποτελεί εμπόδιο στις διασυνδέσεις των Δήμων·
26. χαιρετίζει τη διαπίστωση της Επιτροπής ότι οι υπηρεσίες γενικού οικονομικού, κοινωνικού και περιφερειακού συμφέροντος πρέπει να παρέχονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση ακόμη και όταν η αγορά δεν προσφέρει επαρκή κίνητρα·
27. συμμαρτίζει την άποψη της Επιτροπής ότι η χορήγηση ειδικών ή αποκλειστικών δικαιωμάτων για την εκπλήρωση υποχρεώσεων κοινής ωφέλειας συνάδει με το δίκαιο περί ανταγωνισμού, όπως και η θέσπιση ειδικών μηχανισμών χρηματοδότησης για τις πρόσθετες υποχρεώσεις·
28. ασπάζεται την άποψη της Επιτροπής ότι οι λεγόμενες «μη οικονομικές» δραστηριότητες, ιδίως δε οι αναγόμενες στην άσκηση κυριαρχικής εξουσίας δραστηριότητες των κρατών μελών και των τοπικών τους αρχών, όπως π.χ. η εσωτερική και η εξωτερική ασφάλεια, η απνομή δικαιοσύνης και η άσκηση των εξωτερικών σχέσεων, δεν υπόκεινται στο δίκαιο περί ανταγωνισμού της ΕΕ·
29. συντάσσεται με την τοποθέτηση της Επιτροπής, βάσει της οποίας οι υπηρεσίες που αφορούν τα εθνικά συστήματα εκπαίδευσης, τη δημόσια υγεία, την υποχρεωτική συμμετοχή στο βασικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, τις δραστηριότητες που εμπίπτουν στις αρμοδιότητες του δημοσίου, όπως οι οργανισμοί εποπτείας του ναυτικού χώρου ή οι οργανισμοί ελέγχου για την καταπολέμηση της θαλάσσιας ρύπανσης, καθώς και οι υπηρεσίες οι οποίες παρέχονται από μη κερδοσκοπικές, ιδίως κοινωνικές, φιλανθρωπικές και πολιτιστικές οργανώσεις, εξαιρούνται από την εφαρμογή των κανόνων του ανταγωνισμού και της εσωτερικής αγοράς·
30. τονίζει ότι πέραν του ζητήματος της ουδετερότητας του ανταγωνισμού όσον αφορά στην παροχή υπηρεσιών κοινής ωφέλειας, σημαντικό στοιχείο της παροχής των εν λόγω υπηρεσιών πρέπει να είναι ιδίως το οικονομικό, κοινωνικό και περιβαλλοντικό όφελος πολιτών, χρηστών και φορολογουμένων, σε συνδυασμό με την ποιότητα, τη χρηματοδότηση (συμπεριλαμβανομένης της διαφάνειάς της), την αξιοπιστία και τον έλεγχο της παροχής των υπηρεσιών·
31. θεωρεί δεδομένο ότι η Επιτροπή, στο πλαίσιο περαιτέρω διαβουλεύσεων, θα προσδιορίσει ακριβέστερα τα αμφιλεγόμενα ζητήματα όσον αφορά τη νομική σαφήνεια και τους τομείς εφαρμογής του ευρωπαϊκού δικαίου ανταγωνισμού βάσει παραδειγμάτων, κατευθυντηρίων γραμμών και ανακοινώσεων καθώς και προτάσεων κανονισμών που θα προβλέπουν εξαιρέσεις·

Τρίτη, 13 Νοεμβρίου 2001

32. θεωρεί ότι, στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων στο πλαίσιο του ΠΟΕ, η Επιτροπή πρέπει να ζητήσει διευκρινίσεις επί ορισμένων διατάξεων της συμφωνίας για τις υπηρεσίες (AGCS) προκειμένου να διευκρινισθεί ότι οι κανόνες του ΠΟΕ δεν θα θίγουν το δικαίωμα των κρατών μελών να ρυθμίζουν τις υπηρεσίες κοινής ωφελείας και να παρεμβαίνουν στον τομέα αυτό·

II. Δράσεις που πρέπει να αναληφθούν σε ευρωπαϊκό επίπεδο

33. συντάσσεται με τη θέση της Επιτροπής σχετικά με τις αρχές της ουδετερότητας, της ελευθερίας διαμόρφωσης και της αναλογικότητας και τονίζει ότι βάσει αυτών εναπόκειται στα κράτη μέλη να καθορίζουν τα καθήκοντα καθώς και τη διαχείριση των υπηρεσιών κοινής ωφελείας, καθώς και ότι αποστολή της Επιτροπής είναι να μεριμνά για τη συμμόρφωση με τη νομοθεσία της εσωτερικής αγοράς και τους κανόνες του ανταγωνισμού·

34. υποστηρίζει τις εκκλήσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Νίκαιας για την εφαρμογή της νομοθεσίας της εσωτερικής αγοράς και των κανόνων του ανταγωνισμού κατά τρόπον ώστε στις υπηρεσίες κοινής ωφελείας να παρέχεται η δυνατότητα να ανταποκρίνονται στην αποστολή τους οικονομικά και με ασφάλεια δικαίου·

35. θεωρεί απαραίτητο, λαμβάνοντας υπόψη τα έως τώρα επιτεύγματα και προβλήματα της ελευθέρωσης σημαντικών τομέων υπηρεσιών στο πλαίσιο του προγράμματος για την εσωτερική αγορά, να αξιολογηθούν καλύτερα οι επιπτώσεις στην κοινωνική και εδαφική συνοχή προτού αποφασισθεί, εάν χρειάζεται, να συνεχισθεί ενεργά η ελευθέρωση που έχει ξεκινήσει στους τομείς των μεταφορών, της ηλεκτρικής ενέργειας, του φυσικού αερίου και των ταχυδρομικών υπηρεσιών·

36. θεωρεί ότι η σταδιακή ελευθέρωση τομέων υπηρεσιών στην Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να συμβαδίζει με τη διατήρηση της καθολικής υπηρεσίας·

37. παρατηρεί ότι πρέπει να παρέχεται πάντοτε στις δημόσιες και ιδιωτικές επιχειρήσεις ισότιμη πρόσβαση στην παροχή υπηρεσιών κοινής ωφελείας, όποτε τούτο δεν αποκλείεται ρητώς μέσω διατάξεων των κρατών μελών· υπογραμμίζει τη σπουδαιότητα του ανταγωνισμού και των ελέγχων οικονομικής αποδοτικότητας, όπως, λ.χ., μέσω της συγκριτικής αξιολόγησης, για τη βέλτιστη παροχή υπηρεσιών·

38. υπογραμμίζει ότι ο σεβασμός της επιλογής και των κριτηρίων των ΥΚΩ απαιτεί πιο δημοκρατική διακυβέρνηση: νομοθετικό έργο στο πλαίσιο της συναπόφασης, εφαρμογή από την Επιτροπή υπό τον έλεγχο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου·

39. υπογραμμίζει ότι, βάσει της αρχής της επικουρικότητας, κράτη μέλη, περιφερειακές και τοπικές αρχές είναι ελεύθερα να ορίσουν και να επιλέξουν την παροχή υπηρεσιών που επιθυμούν·

40. καλεί την Επιτροπή να μεριμνήσει για την επίτευξη μεγαλύτερης νομικής σαφήνειας, να διασαφηνίσει σε ποιες περιπτώσεις δεν επηρεάζεται το ενδοκοινοτικό εμπόριο (τοπική εφαρμογή) και να βελτιώσει τη διαφάνεια των διαδικασιών λήψης αποφάσεων μέσω μιας κλιμακωτής διαδικασίας ελέγχου, καλεί δε την Επιτροπή να περιορίσει το χρόνο εξέτασης των συνήθων υποθέσεων και των απλών καταγγελιών, διασφαλίζοντας κατ' αυτόν τον τρόπο διαφάνεια και μεγαλύτερη νομική σαφήνεια·

41. χαιρετίζει θερμά το γεγονός ότι κατά τους προηγούμενους μήνες η Επιτροπή διασαφηνίσει και ανέπτυξε περαιτέρω με κανονισμούς τις ισχύουσες κατευθυντήριες γραμμές της, βελτιώνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο τη σαφήνεια όσον αφορά στις κρατικές ενισχύσεις για μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, τον κανόνα de minimis και τις κρατικές ενισχύσεις στους τομείς της εκπαίδευσης και του περιβάλλοντος, υπογραμμίζει δε ότι κρατικές ενισχύσεις προς ιδιωτικές και δημόσιες επιχειρήσεις επιτρέπονται μόνο υπό αυστηρές προϋποθέσεις·

42. καλεί την Επιτροπή να διευκρινίσει πώς θα γίνει διάκριση μεταξύ των οικονομικών και μη οικονομικών δραστηριοτήτων, και τι σημαίνει «παρακολούθηση διαφάνειας» από πλευράς περιεχομένου σε σύγκριση με τον «έλεγχο αναλογικότητας» σε λειτουργικό επίπεδο, και υπογραμμίζει ότι οι κανόνες του ανταγωνισμού δεν θα πρέπει σε καμία περίπτωση να εφαρμόζονται σε μη οικονομικές δραστηριότητες·

43. επιθυμεί να συντονίζει η Επιτροπή μια διαδικασία τακτικής και πολυφωνικής αξιολόγησης σχετικά με τον τρόπο παροχής των υπηρεσιών κοινής ωφελείας, ιδίως ως προς τη συμβολή στην κοινωνική και εδαφική συνοχή της Ένωσης, την ποιότητα των υπηρεσιών, την ισότιμη δυνατότητα πρόσβασης καθώς και τις ισορροπημένες και με διαφάνεια διαμορφωμένες τιμές·

44. κρίνει απαραίτητο να αναπτυχθούν πολυφωνικές διαδικασίες αξιολόγησης με συμμετοχή όλων των μερών· προτείνει να διοργανώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο το διάλογο μεταξύ των διαφόρων υφισταμένων ήδη βημάτων συζήτησης (ΟΚΕ, ΕτΠ, γνωμοδοτικά σώματα, οργανώσεις που δραστηριοποιούνται σε πρωτοβουλίες στον τομέα της κοινής ωφελείας και ενώσεις καταναλωτών), και ζητεί να καταλήξει η διαδικασία αυτή σε διαβούλευση πριν από τη λήψη αποφάσεων·

Τρίτη, 13 Νοεμβρίου 2001

45. ζητεί από την Επιτροπή την εκπόνηση έκθεσης αξιολόγησης για την κατάσταση και τις ανάγκες των ΥΚΩ στις υποψήφιες για ένταξη χώρες·

III. Δράσεις που πρέπει να αναληφθούν σε επίπεδο κρατών μελών

46. θεωρεί αναγκαία τη μελλοντική ενίσχυση των δυνατοτήτων αυτόνομου ορισμού των υπηρεσιών κοινής ωφέλειας στο επίπεδο των κρατών μελών και των διοικητικών τους υποδιαίρεσεων (ομόσπονδα κράτη, περιφέρειες, δήμοι), τηρουμένου του δικαίου περί ανταγωνισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

47. τονίζει την αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά την πολιτική στον τομέα του ανταγωνισμού η οποία, λαμβάνοντας υπόψη τις προκλήσεις του κοινού νομίσματος, της ευρωπαϊκής εσωτερικής αγοράς, της παγκοσμιοποίησης της οικονομίας και των τεχνολογικών εξελίξεων, καθίσταται ολοένα σημαντικότερη· θεωρεί ωστόσο απαραίτητη τη διενέργεια ενός ευρέος πολιτικού διαλόγου σχετικά με τα όρια της πολιτικής ανταγωνισμού όταν συγκρούεται με άλλους μείζονος σημασίας τομείς πολιτικής της ΕΕ ή σε εθνικό, περιφερειακό ή τοπικό επίπεδο·

48. φρονεί ότι η επικουρική εποπτεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την αποτροπή καταχρήσεων είναι αναγκαία·

49. φρονεί ότι σε μια κοινοβουλευτική δημοκρατία, είναι απαραίτητη η διαφανής και ειλικρινής παρουσίαση των δομών και της ανάλυσης κόστους/αποτελεσματικότητας των όρων παροχής των υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των μακροπρόθεσμων συνεπειών για την ποιότητα ζωής των πολιτών·

50. θεωρεί ότι υπάρχει θεμελιώδες πρόβλημα με τις γενικευμένες επιδοτήσεις σε όλους τους παρόχους υπηρεσιών κοινής ωφέλειας, διότι τούτο εμποδίζει τις παρεχόμενες υπηρεσίες να παρουσιάζονται ορθά, σύμφωνα με τη ζήτηση και τις ανάγκες·

51. θεωρεί επομένως ότι είναι νομικά εφικτό και πολιτικά σκόπιμο το επιπλέον κόστος υπηρεσιών που παρέχονται στους πολίτες σε ιδιαίτερα προσιτές τιμές να ισοσκελίζεται, εάν παραστεί ανάγκη, ενδεχομένως από φορολογικά έσοδα, υπό τον όρο ότι θα διασφαλίζεται η διαφάνεια μιας τέτοιας χρηματοδότησης·

52. θεωρεί ότι η οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη διαφάνεια, η οποία εγκρίθηκε το 2000 και πρόκειται να τεθεί σύντομα σε εφαρμογή, αποτελεί το κατάλληλο μέσο για να βοηθηθεί η κατανόηση από το ευρύτερο κοινό του προβλήματος των γενικευμένων επιδοτήσεων σε επιχειρήσεις οι οποίες παρέχουν υπηρεσίες τόσο στην ελεύθερη αγορά όσο και στο πλαίσιο δημόσιας υπηρεσίας, και έτσι να υπάρξει μεγαλύτερη σαφήνεια και της ειλικρίνεια όσον αφορά στη χρησιμοποίηση των φορολογικών εσόδων και άλλων ενισχύσεων·

53. υποστηρίζει τη θέση της Επιτροπής, ότι η ανάθεση σε ιδιώτες τρίτους προϋποθέτει κατ' αρχήν προηγούμενο διαγωνισμό ακόμη και σε επιχειρηματικούς τομείς που δεν έχουν ακόμη ελευθερωθεί·

54. πιστεύει ότι οπουδήποτε μπορούν να παρασχεθούν ανταγωνιστικά υπηρεσίες κοινής ωφέλειας, πρέπει να παρέχεται πάντοτε ισότιμη πρόσβαση σε δημόσιες και ιδιωτικές επιχειρήσεις· τονίζει, στο πλαίσιο αυτό, την αρχή της επικουρικότητας στο πλαίσιο της τοπικής οικονομίας·

55. θεωρεί ότι η απαλλαγή των δημοσίων επιχειρήσεων από το φόρο κύκλου εργασιών σε τομείς στους οποίους δραστηριοποιούνται τόσο ιδιωτικές όσο και δημόσιες επιχειρήσεις, όπως π.χ. η ύδρευση, ο εφοδιασμός με φυσικό αέριο, η ηλεκτροδότηση, ο εφοδιασμός με θερμική ενέργεια ή η αποκομιδή των απορριμμάτων, είναι θεμελιώδως ασύμβατη με την αρχή της ανταγωνιστικής ουδετερότητας, έχει δε την άποψη ότι η μονομερής φορολογική προτιμιακή μεταχείριση δημοσίων επιχειρήσεων δεν συνάδει με το κοινοτικό δίκαιο και ότι συνεπώς πρέπει να καθιερωθεί ως αρχή η ίση μεταχείριση των δημοσίων και ιδιωτικών επιχειρήσεων στη φορολογική νομοθεσία·

56. υπενθυμίζει ότι σύμφωνα με τα κριτήρια της Κοπεγχάγης, οι υποψήφιες προς ένταξη χώρες υποχρεούνται και αυτές να μην ευνοούν σκόπιμα τις επιχειρήσεις τους και ότι θα έπρεπε να επωφεληθούν των μεταβατικών διατάξεων προκειμένου να μεταρρυθμίσουν το καθεστώς των επιχειρήσεων αυτών, να ανασυγκροτήσουν υπηρεσίες κοινής ωφέλειας αποτελεσματικές και ισότιμες και να αναπτύξουν την ικανότητα να αντεπεξέρχονται στις γενικές πιέσεις του ανταγωνισμού·

57. τονίζει ότι η θεμελιώδης υποχρέωση των δημόσιων αρχών για έκδοση δικαίων και ορθών προσκλήσεων για υποβολή προσφορών με τη νομοθεσία της ΕΕ και των κρατών μελών δύναται να αποτελέσει αποτελεσματικό μέσο για την αποτροπή στρεβλώσεων του ανταγωνισμού, επιτρέποντας ταυτόχρονα στο κράτος τη δυνατότητα να καθορίζει και να ελέγχει τους όρους όσον αφορά την ποιότητα, τη διαθεσιμότητα και την προστασία του περιβάλλοντος·

Τρίτη, 13 Νοεμβρίου 2001

58. φρονεί ότι η κατάργηση των κρατικών μονοπωλίων δεν πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα την εγκαθίδρυση ιδιωτικών μονοπωλίων·

59. φρονεί ότι τόσο τα κράτη μέλη όσο και οι διοικητικές τους υποδιαιρέσεις πρέπει να έχουν επαρκή δημοκρατικά δικαιώματα συμμετοχής στη λήψη αποφάσεων και αρμοδιότητες στο πλαίσιο των δικαιωμάτων ορισμού των υπηρεσιών κοινής ωφέλειας, ιδίως όσον αφορά στην περιγραφή των υπηρεσιών, τις διαδικασίες πρόσκλησης υποβολής προσφορών και τον έλεγχο της παροχής των υπηρεσιών, ώστε να είναι σε θέση να διασφαλίζουν την βέλτιστη προσφορά για τους πολίτες ακόμη και στο πλαίσιο του ελεύθερου ανταγωνισμού·

IV. Σχετικά με περιπτώσεις επιμέρους κλάδων

60. τονίζει ότι η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την εσωτερική αγορά έχει συμβάλει γενικά στη βελτίωση της ποιότητας, στη μείωση των τιμών και στη βελτίωση της διαθεσιμότητας σε υψηλό τεχνολογικό επίπεδο, όπως π.χ. αποδεδειγμένα συμβαίνει στον τομέα των τηλεπικοινωνιών·

61. λυπάται διότι η Επιτροπή και τα κράτη μέλη δεν μπόρεσαν να προβλέψουν εγκαίρως και να διαχειρισθούν με γνώμονα την κοινή ωφέλεια το θέμα της χορήγησης αδειών ΠΣΚΤ (Παγκόσμιο σύστημα κινητών τηλεπικοινωνιών)·

62. διαπιστώνει ότι η Επιτροπή, στην πρόταση οδηγίας της για την τροποποίηση των οδηγιών για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου, ορίζει σαφώς ότι τα κράτη μέλη διαθέτουν εκ του νόμου πλήρη ελευθερία ορισμού σημαντικών υπηρεσιών γενικού συμφέροντος και ότι στο πλαίσιο αυτό εμπίπτουν π.χ. η προστασία των κοινωνικά μειονεκτούντων πελατών από τον αυθαίρετο αποκλεισμό τους από τον εφοδιασμό, η διαφάνεια των όρων των συμβάσεων των καταναλωτών, οι λιγότερο δαπανηροί και διαφανείς μηχανισμοί διανομής, ο εφοδιασμός παραμεθόριων περιοχών σε προσιτές τιμές στο πνεύμα της κοινωνικής και εδαφικής συνοχής, η προστασία του περιβάλλοντος καθώς και η συντήρηση και η επέκταση της υποδομής·

63. ζητεί να επιβληθεί στα κράτη μέλη η υποχρέωση να εφαρμόζουν τις διαφανείς διαδικασίες ανάθεσης συμβάσεων που έχει ορίσει η Επιτροπή, προκειμένου για νέες δυνατότητες εφοδιασμού, όταν αποδεικνύεται αναγκαίο από την εξέλιξη της προσφοράς και της ζήτησης με στόχο με την εξασφάλιση της ασφάλειας εφοδιασμού·

64. καλεί την Επιτροπή να υποβάλει εκθέσεις πραγματογνωμοσύνης και προτάσεις προκειμένου να κατοχυρωθεί η ασφαλής διάθεση και οικολογική ανακύκλωση των αποβλήτων, έστω και χωρίς υποχρεώσεις διακήρυξης διαγωνισμού και έκδοσης αδειών, μέσω της θέσπισης ενός πλαισίου οικονομίας της αγοράς·

65. καλεί τα κράτη μέλη, σε συνεννόηση με τους περιφερειακούς και τοπικούς φορείς αυτοδιοίκησης, να εξετάσουν κατά πόσον το άνοιγμα των υπηρεσιών ύδρευσης και αποχέτευσης στις ιδιωτικές επιχειρήσεις θα συνέβαλλε σε βελτίωση της λειτουργίας των εν λόγω υπηρεσιών·

66. υποστηρίζει την άποψη ότι και στον τομέα της διαχείρισης των υδάτων πρέπει να επιδιωχθούν οι στόχοι της συγκριτικής αξιολόγησης, του ελέγχου της οικονομικής απόδοσης, της συνεργασίας και των αποδοτικών επιχειρησιακών δομών και ότι, στο πλαίσιο της ελευθέρωσης, πολλά επί μέρους μέτρα για περιορισμένο άνοιγμα της αγοράς μπορούν να έχουν θετικό αντίκτυπο στην ασφάλεια του εφοδιασμού, στην διαμόρφωση τιμών, στην προστασία των υπόγειων υδάτων και του περιβάλλοντος·

67. υποστηρίζει την άποψη ότι, παρά τις ιδιαίτερες συνθήκες, οι υπηρεσίες ύδρευσης και αποχέτευσης πρέπει να παρέχονται σύμφωνα με οικονομικά κριτήρια, και καλεί τα κράτη μέλη να προωθήσουν την άποψη αυτή και να διερευνήσουν, όπου αρμόζει, κατά πόσον οι μέχρι στιγμής ιδιωτικοποιήσεις έχουν συμβάλει σε επαρκείς βελτιώσεις της λειτουργίας των εν λόγω υπηρεσιών·

68. υπογραμμίζει την ανάγκη για δημόσιες τράπεζες οι οποίες θα συμβάλλουν στην παροχή υπηρεσιών γενικού συμφέροντος, διαθέτοντας λογαριασμό στους πάντες, προσφέροντας ευρύ φάσμα χρηματοοικονομικών υπηρεσιών στον πληθυσμό, διευκολύνοντας τα δάνειοι προς τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις και προωθώντας πολλές περαιτέρω δραστηριότητες κοινής ωφέλειας·

69. φρονεί ότι η οδηγία για τη διαφάνεια πρέπει να εφαρμοσθεί και στον τομέα των κρατικών τραπεζών, ώστε να καταστεί δυνατή η σαφέστερη οριοθέτηση της δημόσιας υποχρέωσης και του πραγματικού κόστους της άληψής της, η αξιολόγηση υπό το πρίσμα του ανταγωνισμού, καθώς και η ενδεχόμενη χρηματική αντιστάθμιση·

Τρίτη, 13 Νοεμβρίου 2001

70. φρονεί ότι η ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τις υπηρεσίες κοινής ωφέλειας στην Ευρώπη δεν αναφέρεται επαρκώς στην ιδιαίτερη σημασία των φιλάνθρωπικών οργανώσεων και άλλων ενώσεων εθελοντών που, σε ορισμένα κράτη μέλη, παρέχουν ποικίλες υπηρεσίες κοινής ωφέλειας στη βάση της αλληλεγγύης, της ηθικής, της θρησκείας, της φιλανθρωπίας ή της πολιτισμικής ποικιλομορφίας·

71. τονίζει συνεπώς την ανάγκη να θεσπισθεί συνολική απαλλαγή για τις κοινωνικές και πολιτιστικές εγκαταστάσεις οι οποίες είναι σημαντικές για την τοπική κοινωνία, έτσι ώστε στο μέλλον να μπορούν οι πολίτες να επωφελούνται από παρόμοιες εγκαταστάσεις υπό ειδικούς όρους και σε ανταγωνιστικές τιμές· επομένως πρέπει να επιτρέπεται η ανοικτή και διαφανής παροχή δημόσιων πόρων για το σκοπό αυτό, εφόσον δεν προκαλείται σημαντική στρέβλωση του ανταγωνισμού·

72. φρονεί ότι, οι μη εμπορικές δραστηριότητες, π.χ. κοινωνικού, πολιτισμικού και φιλάνθρωπικού χαρακτήρα, όπως και γενικά οι αναγόμενες στην άσκηση κυριαρχικής εξουσίας δραστηριότητες, πρέπει να εξαιρούνται από τον έλεγχο των επιδοτήσεων και την εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας περί ανταγωνισμού και ότι για το σκοπό αυτό πρέπει να εκπονηθούν ανάλογες κατευθυντήριες γραμμές·

73. θεωρεί αναγκαίο να καταρτισθεί κατάλογος κριτηρίων σε σχέση με τον ορισμό από την Επιτροπή της οικονομικής και της μη οικονομικής δραστηριότητας, ώστε να λαμβάνονται αποφάσεις σε περιπτώσεις αμφιβολίας·

74. φρονεί ότι οι δραστηριότητες των δημοσίων οργανισμών ραδιοτηλεόρασης δεν υπόκεινται στους κανόνες ανταγωνισμού που περιέχουν οι Ευρωπαϊκές Συνθήκες·

75. θεωρεί ότι, όσον αφορά τις υπηρεσίες κοινής ωφέλειας, οι τομείς των οπτικοακουστικών μέσων, —ανεξαρτήτως του είδους της οπτικο-ακουστικής εκπομπής, δημόσιας ή ιδιωτικής τηλεόρασης, βίντεο συνεχούς ροής (video streaming) κ.λπ.— και του πολιτισμού θα πρέπει να αποτελέσουν το αντικείμενο συγκεκριμένης προσέγγισης για την επίτευξη στόχων όπως η προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των δημοκρατικών αρχών, ο πλουραλισμός, η πρόσβαση όλων στον πολιτισμό και την τεχνολογική πρόοδο, το δικαίωμα απάντησης, οι πολιτιστικές και γλωσσικές διαφορές, και η προστασία των χρηστών και, ειδικότερα, των ανηλίκων·

76. κρίνει ως θετικά τα συμπεράσματα του Συμποσίου της Lille στις 19 και 20 Ιουλίου 2000, σχετικά με την αποστολή των δημοσίων υπηρεσιών ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων, και καλεί την Επιτροπή να συνεργαστεί με τα κράτη μέλη για την εξέταση πιθανών τρόπων εφαρμογής των αρχών του πρωτοκόλλου 32 της Συνθήκης του Άμστερνταμ·

77. επιβεβαιώνει ότι, εντός ενός κοινοτικού πλαισίου το οποίο θα ρυθμίζει τα θέματα των υπηρεσιών κοινής ωφέλειας και τους εξασφαλίζει την ικανότητα να επιτυγχάνουν τους στόχους τους, τα κράτη μέλη οφείλουν, σύμφωνα με το Πρωτόκολλο αυτό, να καθορίσουν τον τρόπο λειτουργίας των δημοσίων ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών και το σύστημα χρηματοδότησής τους·

78. καλεί την Επιτροπή, το Συμβούλιο και τα κράτη μέλη να εξασφαλίσουν, για τις δημόσιες υπηρεσίες στον οπτικοακουστικό τομέα και την πολιτιστική βιομηχανία, νομική βεβαιότητα όσον αφορά το δίκαιο του ανταγωνισμού·

79. καλεί την Επιτροπή, το Συμβούλιο και τα κράτη μέλη να συντονίσουν τις προσπάθειές τους για να εξασφαλισθεί στους χρήστες και στους φορείς των οπτικοακουστικών υπηρεσιών και των μέσων μαζικής ενημέρωσης, μέσω σαφούς και προβλέψιμου κανονιστικού πλαισίου, ίση και μη διακριτική πρόσβαση στις υποδομές και το περιεχόμενο·

80. τονίζει την ανάγκη, σε σχέση με τις αγορές MME και οπτικοακουστικών υπηρεσιών, να διατυπωθεί με αντικειμενικό τρόπο ο ορισμός της δεσπόζουσας θέσης, βάσει και της ταχείας εξέλιξης των αγορών αυτών, καθώς και των σχετικών κινδύνων άρνησης της πρόσβασης·

81. υπογραμμίζει την ανάγκη να διατηρηθούν οι υπηρεσίες κοινής ωφέλειας και όταν ακόμη οι επιχειρηματίες θα λειτουργούν σε ελευθερωμένη αγορά, βάσει της χορήγησης γενικών εξουσιοδοτήσεων και όχι μόνον βάσει της χορήγησης επιμέρους αδειών·

82. θεωρεί ότι η αξιολόγηση της κοινής ωφέλειας στον οπτικοακουστικό και πολιτιστικό τομέα, πρέπει να αποτελέσει το αντικείμενο ενός πανευρωπαϊκού, εμπειρισταωμένου και τακτικού πολιτικού προβληματισμού σε υψηλό επίπεδο·

83. τονίζει ότι το υποστηριζόμενο από το σύνολο των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο άνοιγμα της αγοράς σε τομείς του πρώην κρατικού μονοπωλίου πρέπει κατ' αρχήν να ανταποκρίνεται στο πρότυπο του υγιούς και κοινωνικά αποδεκτού ανταγωνισμού, ο οποίος προστατεύει τα συμφέροντα των πολιτών, λαμβάνοντας υπόψη τις μεταβαλλόμενες ανάγκες των ευρωπαίων πολιτών·

Τρίτη, 13 Νοεμβρίου 2001

84. είναι πεπεισμένο ότι το μοντέλο της κοινωνικής οικονομίας της αγοράς αποτελεί το ευρωπαϊκό μοντέλο του μέλλοντος που θα αποδειχθεί ισχυρό και βιώσιμο στο διεθνή ανταγωνισμό·

85. φρονεί ότι δεν είναι αναγκαία η τροποποίηση του άρθρου 16 για τη βελτίωση της ασφάλειας δικαίου και της νομικής σαφήνειας στον τομέα των υπηρεσιών κοινής ωφέλειας και συντάσσεται με τη σχετική απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Νίκαιας σύμφωνα με την οποία ο τομέας των υπηρεσιών κοινής ωφέλειας δεν χρήζει επίσημης ρύθμισης· τονίζει ότι σε έναν τόσο δυναμικό τομέα όπως οι υπηρεσίες κοινής ωφέλειας, η υπερβολική υπαγωγή των φορέων σε ρυθμίσεις θα είχε ως αποτέλεσμα την απώλεια ευκαιριών και δυνατοτήτων ανάπτυξης οι οποίες αποβαίνουν κυρίως προς όφελος των πολιτών και των φορολογουμένων·

*

* *

86. αναθέτει στην Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο, την Επιτροπή, την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, καθώς και στα κοινοβούλια των κρατών μελών.
